

Уривки з виступу Джеффри Р. Холланда “This Do in Remembrance of Me” [“Робіть це на згадку про Мене”]

“Якщо пам’ятати—це основне завдання, поставлене перед нами, про що ми можемо згадувати, коли нам підносять ці прості й дорогоцінні символи?”

Ми можемо згадувати доземне життя Спасителя і все, що, як ми знаємо, Він зробив як великий Єгова, Творець небес, землі та всього, що на них. Ми можемо згадувати, що навіть уже на Великій Нараді на небесах Він любив нас і був дивовижно сильним і що навіть вже там ми перемогли завдяки силі Христа та нашій вірі в кров Агнця (див. Об. 12:10–11).

Ми можемо згадувати просту велич Його народження у смертне життя. ...

Ми можемо згадати про чудеса, які творив Христос, і про Його вчення, про те, як Він зцілював і допомагав.

Ми можемо згадати, що Він повернув зір сліпим і слух глухим, можливість рухатися кульгавим, скаліченим, паралізованим. І тоді, у дні, коли ми відчуваємо, що зупинилися в розвитку або що зменшилась наша радість і стали песимістичними наші погляди, ми можемо просуватися вперед з непохитною вірою в Христа. ...

Ми можемо згадати, що навіть маючи таку дану Йому урочисту місію, Спаситель знаходив радість у житті; Він радів людям і сказав Своїм учням, що потрібно бути в доброму гуморі. Він сказав, що ми повинні бути у захваті від євангелії, як людина, яка знайшла великий скарб, справжню дорогоцінну перлину на своєму власному порозі. ...

Ми можемо згадувати, що Христос називав Своїх учнів друзями. ...

Ми можемо—й повинні!—пам’ятати про чудові благословення, що приходять у наше життя, і що “все, що є добре, походить від Христа” (Морон. 7:24). ...

Іноколи у нас буде підстава згадати про недобре ставлення, яке Він відчував до Себе, про те, як Його зневажали, про те, яку несправедливість—та ще й яку несправедливість—Він перетерпів. Коли ми також стикаємося в житті з чимось подібним, то можемо згадати, що Спасителя тиснули з усіх боків, та не потиснений Він був; опинявся у важких обставинах, але не впадав у відчай; переслідуваний був, але не полишений; повалений, та не погублений (див. 2 Кор. 4:8–9).

Коли для нас настають такі важкі часи, ми можемо пам’ятати, що Ісус мав спуститися нижче всього перш, ніж зміг піднятися над усім, і що Він зносив муки, і страждання, і спокуси всякого роду, щоб Його нутро сповнилося милості та Він міг знати, як допомогти Своему народові в його недугах (див. Уз 88:6; Алма 7:11–12).

Для тих хто вагається або спотикається, Він тут, щоб заспокоїти і зміцнити нас. Зрештою, Він тут, щоб спасти нас, і за всіх нас Він віддав Своє життя. ...

... Все це ми можемо згадувати, коли юний священник навколішках закликає нас завжди пам’ятати Христа” (*Ensign*, Nov. 1995, 67–69).

